

слагите си: како мѠ вжржете ржце те и позѠте те и вдигнете го и фжрлѠте го въ далѠчна та вѠнкашна темнѠта: тамъ ще да кжде плачь, и скжрцанѠ со зжвѠ те.

14 Защо̀то мнозина са звѠнни те, а̀ мало са и збравни те.

15 Тога̀ва ѠидѠха фарѠсеи те, и додѠмѠхасе каквѠ да го оу̀ловатъ въ (нѠкоа) дѠма.

16 И пратиѠха при него̀ оу̀ченицъ те си съ. ИрвѠдѠни те, и говорѠха: Оу̀чителю, зна̀еме зашо̀ си ѝстиненъ, и воѝстина бѠжитъ пжть оу̀чишъ, и не ма̀ришъ за никого̀: зашо̀то не глѠдашъ на лицѐ то на чело̀вѠцъ те.

17 ВажѠ ни прочеѐ, шо̀ ти се чѠни, трѠбѠва ли да да̀дѠме кинсѠнъ на Кесара, илѝ нѐ;

18 Я̀ ИсѠсъ като ѝмъ позна̀ лѠкѠвство то, речѐ; шо̀ мѠ ѝскѠшѠвате лицемѠри;

19 Покажете ми жлѠтица та кинсѠнна, ѝ Ѡни мѠ до̀несѠха пѠназъ.

20 И речѐ ѝмъ: чѠй Ѡ то̀л Ѡкразъ, ѝ на̀дписъ;

21 И рѠкоѠха мѠ: Кесаренъ тога̀ва ѝмъ речѐ: заплатѠте прочеѐ Кесарено̀ то на Кесара: а̀ БѠжѠе то на БѠга.

22 И като чѠха, чѠдѠхасе,

ѝ ѠстанѠха го̀ та си ѠидѠха.

23 Въ то̀а дѠень пристѠпиѠха при него̀ садѠвкѠи те, кой̀то говорѠтъ че нещѠ да кжде воскресѠние: ѝ пошѠтаѠха го̀, ѝ рѠкоѠха:

24 Оу̀чителю МѠу̀сеѠ речѐ; а̀ко нѠкоѠ оу̀мре, ѝ не Ѡстави чѠда, да зѠме брѠтъ мѠ жена̀ та мѠ, ѝ да воскресѠ сѠме то на брѠта си.

25 Я̀ кѠха въ насъ сѠдѠмь брѠтиѠ: ѝ пѠрѠво се Ѡжени, ѝ оу̀мре: ѝ по̀неже нѐмаше чѠдо, Ѡстави жена̀ та си на брѠта си.

26 ПодѠбнѠ ѝ втѠрѠво, ѝ трѠтѠ, дори до сѠдѠмѠ.

27 Я̀ най̀ послѠ Ѡ сиѠки те, оу̀мре ѝ жена̀ та.

28 Въ воскресѠние то, чѠа Ѡ сѠдѠмь тѠ (брѠтиѠ) ще да кжде жена̀ та; зашо̀то сиѠки те а̀ ѝмаѠха.

29 Ѡговори ИсѠсъ, ѝ речѐ ѝмъ: прѠшѠватесе, зашо̀то нѐ знѠете писѠниѠ та, ни сѠла та БѠжѠа.

30 По̀неже во воскресѠние то нѝто се жѠнатъ, нѝто за мѠжъ Ѡиватъ: но̀ са като я̀гѠли те БѠжѠи на небѠ то.

31 Я̀ за воскресѠние то на мѠртѠвъ те, нѐ стѠ ли чѠли ѠновѠ шо̀то Ѡ рѠчено ва̀мъ Ѡ БѠга, кой̀то говори:

32 Я̀зъ самъ БѠга я̀вра-